

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 575

Din 21.09.2022

Dosar nr.: 230/2021

Petiția nr.: 2394/26.03.2021

Petent: Club Sportiv Fotbal Club Sporting Craiova

Reclamat: Federația Română de Fotbal („FRF”)

Obiect: petentul reclamă discriminarea produsă prin neacordarea sprijinului financiar pentru atenuarea efectelor pandemiei, în contextul Covid 19 (Dolj)

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

Club Sportiv Fotbal Club Sporting Craiova, cu sediul în mun. Craiova, str. Calea Severinului nr 24, bl 403b, sc 1, et 1, ap 5, județul Dolj și cu adresa de corespondență în mun. Craiova, str. Putnei nr. 33, Cămin 1, sc 1, et 3, ap 76, județul Dolj și cu adresă de e-mail: fcsportingcraiova@yahoo.com

2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate

Federația Română de Fotbal („FRF”), cu sediul social în mun. București, str. Vasile Șerbănică nr. 12, sector 2

II. Procedura de citare a părților

3. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4. Prin adresa înregistrată sub nr. 2394/22.06.2021 a fost citat petentul, iar prin adresa înregistrată sub nr. 4748/22.06.2021 a fost citată partea reclamată pentru termenul de audiere stabilit de Consiliu la data de 29.06.2021, ora 13.00, ședința de audiere desfășurându-se online pe aplicația Zoom, în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea virusului SARS-CoV-2. Citațiile au fost transmise cu poșta română, cu formular de confirmare de primire, la dosar existând dovada primirii corespondenței. Citațiile au fost de asemenea transmise părților prin e-mail, existând la dosar dovada transmiterii.

6. Prin adresa înregistrată sub nr. 4922/29.06.2021 petentul a transmis o completare a petiției inițiale.

7. Prin adresa înregistrată sub nr. 4998/01.07.2021 partea reclamată a solicitat repunerea în termen pe motiv că a primit corespondența din partea CNCD (citația) în data de 01.07.2021, după desfășurarea ședinței de audiere.

8. Ca urmare a solicitării motivate a părții reclamate, CNCD a reluat procedura de citare.

9. Prin adresa înregistrată sub nr. 6017/10.08.2021 au fost citate părțile pentru termenul de audiere stabilit de Consiliu la data de 06.09.2021, ora 10.00, ședința de audiere desfășurându-se online pe aplicația Zoom, în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea virusului SARS-CoV-2. Citațiile au fost transmise cu poșta română, cu formular de confirmare de primire, la dosar existând dovada primirii corespondenței. Citațiile au fost de asemenea transmise părților prin e-mail, existând la dosar dovada transmiterii.

10. Procedură legal îndeplinită.

11. La termenul de audieri petentul a fost prezent, iar partea reclamată a fost absentă.

12. Prin adresa înregistrată sub nr. 6635/06.09.2021 partea reclamată a depus un punct de vedere (care a fost transmis petentului prin adresa nr. 7188/27.09.2021).

13. Prin adresa înregistrată sub nr. 7188/27.09.2021 s-a comunicat părților posibilitatea de a formula concluzii scrise raportat la aspectele invocate pe parcursul instrumentării petiției.

14. Prin adresa înregistrată sub nr. 8126/28.10.2021 petentul a depus concluzii scrise.

15. Partea reclamată nu a depus concluzii scrise.

III. Susținerile părților conform obiectului dosarului

Susținerile petentului

16. Prin adresa înregistrată sub nr. 2394/26.03.2021 petentul susține că Club Sportiv Fotbal Club Sporting Craiova, membru afiliat F.R.F., a fost tratat în mod diferențiat (față de ceilalți membrii afiliați) de către Federația Română de Fotbal, care nu i-a oferit sprijin financiar pentru atenuarea efectelor sportive și economice provocate de pandemia de COVID-19; ca urmare, petentul solicită sancționarea părții reclamate în conformitate cu dispozițiile O.G. nr. 137/2000 și obligarea acesteia să publice atât pe site-ul propriu cât și în presa centrală și sportivă un rezumat al hotărârii prin care se constată săvârșirea contravenției.

17. Petentul susține că în ședința Comitetului Executiv al Federației Romane de Fotbal din data de 01.10.2020 s-a aprobat alocarea unui sprijin financiar în valoare totală de 1.688.000 Euro, urmând ca suma să fie distribuită în mod egal membrilor afiliați, în vederea atenuării efectelor sportive și economice provocate de pandemia de COVID -19.

18. Petentul menționează că în data de 07.10.2020 a primit pe adresa de e-mail de la Federația Română de Fotbal un formular de finanțare, prin respectivul e-mail solicitându-se completarea și transmiterea formularului în format electronic; în continuare, petentul susține că a transmis formularul către FRF în data de 08.10.2020, primind imediat confirmarea înregistrării, cu mențiunea ca plata va fi efectuată în următoarele 72 ore.

19. Petentul precizează că în data de 15.10.2020 a aflat că cluburile de fotbal feminin afiliate la F.R.F. au primit sumele alocate, astfel că a comunicat telefonic salariaților F.R.F. faptul că CS Fotbal Club Sporting Craiova nu a primit suma respectivă; ulterior a fost informat că asociațiile / cluburile nou afiliate finanțarea se acorda în baza unui contract de angajament semnat între club și federație, contact pe care l-a primit pe e-mail în data de 04.11.2020, cu mențiunea că, pentru obținerea sprijinului financiar oferit, contractul trebuia semnat, scanat și trimis către Secretariat General al FRF; CS Fotbal Club Sporting Craiova a transmis contractul în forma solicitată în data de 09.11.2020, iar după această dată a transmis și două notificări, în conformitate cu dispozițiile art 6.1 din contract, prin care a solicitat respectarea contractului, primind răspuns în sensul că respectivul contract de angajament a fost trimis la semnat la Cabinetul Președintelui, urmând ca tranzacția să fie efectuată în următoarele zile; solicitând lămuriri, în data de 18.12.2020 a primit prin Whats App informația că respectivul contract se află încă la semnat la Cabinetul Președintelui FRF.

20. Petentul precizează că F.R.F. a refuzat să efectueze plata către CS Fotbal Club Sporting Craiova, ignorând cele trei adrese prin care petentul a adus la cunoștința FRF faptul că nu deține posibilități financiare pentru efectuare testelor COVID-19, obligatorii pentru participarea în competiție, fiind astfel incidente prevederile art. 10 lit h) din O.G. nr. 137/2000 (*refuzarea acordării pentru o persoana sau un grup de persoane a unor drepturi sau facilități*). În continuare, petentul susține că, de la data transmiterii contractului de angajament în forma agreată de FRF până la data depunerii petiției, au trecut un număr de 142 zile, timp în care partenerii de competiție au beneficiat de banii primiți pentru atenuarea efectelor sportive și economice provocate de pandemia de Covid 19, banii fiind folosiți atât pentru îndeplinirea condițiilor sanitare pentru desfășurarea antrenamentelor, dar și pentru efectuarea testelor necesare/obligatorii pentru participarea la competiții oficiale.

21. De asemenea, petentul arată că, prin refuzul de a i se comunica contractul în forma semnată de către președintele F.R.F., CS Fotbal Club Sporting Craiova s-a aflat în imposibilitatea de a se adresa organelor jurisdicționale, fiindu-i îngradit dreptul de a beneficia de un tratament egal în fața organelor jurisdicționale.

22. În dovedirea celor menționate mai sus, petentul anexează postarea de pe site-ul F.R.F., solicitarea de completare a formularului de finanțare, formularul de finanțare, confirmare de primire/înregistrare formular finanțare, e-mail contract de angajament, adresa de la F.R.F. cu privire la justificarea banilor, e-mail Secretariat General FRF, Adresa/Notificarea nr. 2/21.01.2021, Adresa nr. 3/02.03.2021, Adresa nr. 4/08.03.2021, Adresa nr. 5/15.03.2021.

23. Prin adresa înregistrată sub nr. 4922/29.06.2021 petentul a transmis o completare a petiției inițiale.

24. Petentul susține că fapta de discriminare sesizată se încadrează în dispozițiile art. 2 alin. 1, teza finală din O.G. nr. 137/2000, care precizează *“orice alt criteriu”* ca motiv al săvârșirii unei fapte care are ca scop sau efect restangerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege.

25. Petentul reiterează faptul că Federația Română de Fotbal a încălcat principiul egalității, tratând diferit CS Fotbal Club Sporting Craiova în comparație cu ceilalți parteneri de concurs, dar și cu ceilalți membri afiliați (cluburile de fotbal masculin), refuzând să transmită fondurile bănești alocate pentru atenuarea efectelor sportive și economice provocate de pandemia de COVID-19, clubul petent fiind singurul club care nu a primit fondurile respective. Petentul menționează că, în conformitate cu art. 35 din Legea nr. 69/2000 a educației fizice și sportului, federațiile sportive naționale, inclusiv Federația Română de Fotbal, sunt structuri sportive de interes național, constituite prin asocierea cluburilor sportive și asociațiilor județene pe ramuri de sport, astfel federațiile sportive naționale fiind persoane juridice de drept privat, de utilitate publică, autonome, neguvernamentale, apolitice și fără scop patrimonial. Petentul mai precizează că Federația Română de Fotbal este asimilată ca autoritate publică și în sensul dispozițiilor art. 2 alin. 1 lit b) - teza a doua din Legea nr. 544/2004, potrivit căreia sunt asimilate autorităților publice și persoanele juridice de drept privat care, potrivit legii, au obținut statut de utilitate publică sau sunt autorizate să presteze un serviciu public, în regim de putere publică.

26. Petentul sesizează o doua faptă de discriminare săvârșită de către Federația Română de Fotbal împotriva clubului petent, prin interzicerea accesului la justiție; în acest sens, petentul susține că în ședința Comisiei de Disciplină și Etică din data de 21.04.2021 s-a decis excluderea CS Fotbal Club Sporting Craiova din competițiile organizate de Federația Română de Fotbal, pentru nerespectarea protocolului medical, decizia de excludere nefiind comunicată petentului în vederea exercitării căilor de atac prevăzute atât de Regulamentul Disciplinar, cât și de legislația în vigoare. Petentul menționează că, prin nerespectarea protocolului medical, se înțelege faptul că nu s-a transmis către Federația Română de Fotbal, cu 48 ore înaintea jocurilor, rezultatele testelor RT-PCR obligatorii pentru participarea în competiție.

27. În continuare petentul consideră că Federația Română de Fotbal, deși avea cunoștința că la nivelul clubului nu existau posibilități financiare pentru efectuarea testelor, a refuzat să transmită fondurile mai sus menționate, care puteau fi folosite exclusiv pentru plata testelor, cu intenția directă ca, după două neprogramari, CS Fotbal Club Sporting Craiova să fie exclus din competiție, ca o răzbunare la adresa președintelui clubului (Pălărie Marian) care a sesizat organele abilitate cu privire la încălcarea legislației în vigoare de către oficiali/salariați din Federația Română de Fotbal, dar și a drepturilor asociațiilor/cluburilor unde acesta a activat (aceste litigii existând și în prezent pe rolul instanțelor de judecată sau în cercetarea organelor de cercetare penală).

28. Petentul precizează că în Adunarea Generală care a avut loc în data de 28.06.2021, ora 11, la Mogoșoaia, CS Fotbal Club Sporting Craiova a fost dezaflat definitiv de la Federația Română de Fotbal, pierzând calitatea de membru afiliat, aceasta decizie fiind luată în lipsa unei decizii definitive a comisiilor jurisdicționale, întrucât clubul nu a primit decizia în vederea exercitării căilor de atac.

29. În plus petentul consideră că sunt întrunite condițiile prevăzute în art 2 alin. 7 din O.G. nr. 137/2000 cu privire la victimizare.

30. Prin adresa înregistrată sub nr. 6635/06.09.2021 petentul a depus concluzii scrise prin care și-a exprimat punctul de vedere față de susținerile părții reclamate.

31. Cu privire la susținerile părții reclamate legate de faptul că președintele Club Sportiv Fotbal Club Sporting Craiova, în calitate de reprezentant legal al altor asociații, a acționat în instanță Federația Română de Fotbal și a solicitat despăgubiri, petentul precizează că prejudiciile cauzate unei persoane fizice/juridice se compensează prin bani, nu prin felicitări.

32. Cu privire la susținerile părții reclamate legate de faptul că în data de 23.09.2021 Club Sportiv Fotbal Club Sporting Craiova a transmis către F.R.F. o adresă prin care a solicitat reafilierea clubului și înscrierea în competiție, deși termenul de înscriere în competiție expirase, petentul precizează că nu ar fi fost prima dată când Comitetul Executiv F.R.F. a aprobat alte termene de înscriere, ultimul exemplu fiind în Comitetul Executiv din 03.08.2020 (*a se vedea Hotararea Comitetului Executiv din 03.08.2020 - Anexa 1*), când s-a acordat alt termen de înscriere, deși termenul inițial prevăzut în regulament expirase în data de 25.07.2020, iar conform regulamentelor Comisia de Disciplină și Etică trebuia să ia act că respectivele cluburi nu mai îndeplinesc condițiile de participare în competiție deoarece nu au înscris echipa de Junioare U 15 în termenul regulamentar (condiție obligatorie pentru participarea în competiție) și în consecință să le excludă din competiție.

33. Cu privire la susținerile părții reclamate legate de neachitarea de către F.R.F. a sumelor reclamate în plângere, petentul precizează că Federația Romana de Fotbal a tratat diferit clubul petent, atât în comparație cu ceilalți parteneri de concurs (cluburi de fotbal feminin), cât și cu ceilalți membrii afiliați (cluburi de fotbal masculin), refuzând să transmită și petentului fondurile bănești alocate pentru atenuarea efectelor sportive și economice provocate de pandemia de COVID 19; ca urmare, Club Sportiv Fotbal Club Sporting Craiova a fost singurul club, membru afiliat, care nu a primit fondurile bănești mai sus menționate, deși a respectat toate solicitările transmise de către Federația Română de Fotbal încă din luna octombrie 2020 (conform dovezilor anexate).

34. De asemenea, petentul artată că F.R.F. nu a ținut cont nici de numeroasele notificări prin care clubul petent a informat că nu deține fondurile bănești necesare pentru efectuarea testelor RT-PCR, teste neprevăzute în Regulamentul de Organizare a Activității Fotbalistice, dar impuse prin Protocolul Medical aprobat de Comitetul Executiv, fiind obligatorii pentru participarea în competiție deși, în conformitate cu Statutul F.R.F., toate cluburile afiliate au drepturi și obligații egale.

35. Petentul arată că F.R.F. a depus la dosarul cauzei un contract care nu este înregistrat la registratura F.R.F. și care nu este semnat de președintele F.R.F., fiind astfel evident că acest contract nu a fost înregistrat niciodată la registratura F.R.F. (deși a fost transmis în termenul solicitat), rezultând că nu s-a dorit niciodată plata către Club Sportiv Fotbal Club Sporting Craiova (prin aceasta fiind pedepsit președintele clubului pentru ca a sesizat organele abilitate cu mai multe sesizări în cauze civile sau penale). Petentul precizează că a solicitat F.R.F. să-i comunice o copie după contract, semnat de

președintele F.R.F. și înregistrat la registratura F.R.F., însă nu a primit nici un răspuns (a se vedea adresa transmisă către FRF, anexată).

36. Cu privire la justificările părții reclamate legate de încălcarea dreptului petentului la un tratament egal în fața instanțelor judecătorești și a oricărui alt organ jurisdicțional, petentul susține că F.R.F. recunoaște nu a respectat procedura prevăzută în Regulamentul Disciplinar, prin netransmiterea Hotărârii Comisiei de Disciplina și Etică din 24.04.2021 (anexată), prin care s-a solicitat dezafilierea clubului / pierderea calității de membru afiliat; ori Club Sportiv Fotbal Club Sporting Craiova s-a aflat în imposibilitatea formulării recursului (în conformitate cu art. 115 din Regulamentul Disciplinar termenul de formulare a recursului curge de la data comunicării hotărârii motivate) întrucât nu a primit hotărârea Comisiei de Disciplină și Etică (deși nu erau îndeplinite condițiile necesare, totuși documentul/actul s-a transmis către Comitetul Executiv); în Hotărârea Comitetului Executiv din data de 24.04.2021 este precizat doar că s-a aprobat referatul Departamentului de Licențe și Afilieri cu privire la dezafilierea unor cluburi, Club Sportiv Fotbal Club Sporting Craiova nefiind informat că a fost dezafiliat, aflând întâmplător din documentația transmisă membrilor afiliați convocați la ședința Adunării Generale.

37. De asemenea, având în vedere și cele menționate în punctul de vedere al F.R.F. transmis la dosarul cauzei cu privire la faptul că președintele clubului petent, în calitate de președinte la alte structuri sportive, a acționat în instanță F.R.F. și a solicitat sume de bani și bunuri (articole sportive), petentul susține că neacordarea sumelor de bani pentru atenuarea efectelor sportive și economice provocate de pandemia de COVID 19 reprezintă o răzbunare la adresa președintelui și a clubului și pe cale de consecință sunt întrunite condițiile prevăzute în art 2 alin 7 cu privire la victimizare (a se vedea și anexele 5,6,7,8).

Sușinerile părții reclamate - Federația Română de Fotbal („F.R.F.”)

38. Prin punctul de vedere înregistrat sub nr. 4998/01.07.2021 partea reclamată solicită să se constate că faptele reclamate nu constituie discriminare întrucât atât plângerea formulată, cât și cererea completatoare, nu sunt altceva decât un amalgam de susțineri menite a induce în eroare CNCD, susțineri ce dovedesc fie necunoașterea sau înțelegerea greșită a unor principii de drept (ex. *interzicerea accesului la justiție sau neacordarea unor drepturi și/sau facilități*), fie prezentarea incompletă a situației de fapt astfel încât să se creeze o aparență a situației de fapt favorabile petentului.

39. Partea reclamată susține că istoricul lui Marian Pălărie față de F.R.F., prin raportare la entitățile sportive pe care le deține, este în sensul încercării acestuia de a obține diverse sume de bani; astfel, utilizând același modus operandi, Marian Pălărie a inițiat un litigiu în fața instanțelor de drept comun, acuzând F.R.F. de discriminare și solicitând sume de bani și bunuri; mai mult decât atât, la data de 23.08.2021, Marian Pălărie a formulat o adresă către F.R.F. solicitând (în afara oricărui termen regulamentare pentru înscrierea în competiții) afilierea clubului și permiterea acestuia să participe în competiții, urmând ca în caz afirmativ să stingă litigiile inițiate, inclusiv prezentul litigiu, iar în caz contrar să formuleze plângeri penale și să sesizeze presa (a

se vedea anexa nr. 1). În concluzie, partea reclamată susține că este evident că, în fapt, nu este vorba despre fapte de discriminare, ci despre presiuni și încercări de utilizare a unor mijloace legale într-un alt sens decât cel intenționat de legiuitor.

40. Raportat la temeiurile de drept invocate de către reclamant, partea reclamată susține că acestea nu sunt incidente în cauză; astfel, F.R.F. acceptă și recunoaște principiul inversării probei în cauzele aflate pe rolul CNCD, dar consideră că aceasta nu înseamnă în niciun fel exceptarea petentului de a explica de ce consideră că o anumită faptă este discriminatorie (petentul neprecizând în niciun fel care este criteriul utilizat de F.R.F. pentru a-l discrimina sau a-l trata diferit față de ceilalți membri afiliați) și pe ce se bazează aceasta; este adevărat că reclamantul încearcă la un moment dat să arate că membrii afiliați cu activitate de fotbal masculin ar fi primit sumele reclamate, în timp ce clubul reclamant, cu activitate de fotbal feminin, nu ar fi primit sumele respective; cu toate acestea, tot reclamantul în susținerile sale arată că toate celelalte cluburi (deci indiferent de faptul că vorbim de fotbal feminin sau masculin) ar fi primit sumele reclamate și în concluzie fapta reclamată nu poate fi inclusă în cuprinsul celor prevăzute în art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000.

41. Cu privire la neachitarea de către F.R.F. a sumei pentru atenuarea efectelor sportive și economice provocate de pandemia de COVID-19, partea reclamată susține că această sumă a fost stabilită ca un ajutor pentru membrii afiliați ai FRF în contextul pandemiei COVID-19, FRF solicitând expres ca respectivele sume să fie utilizate pentru costuri/cheltuieli specific determinat; cu toate acestea, decizia adoptată de Comitetul Executiv al F.R.F. nu prevedea un anumit termen de plată către membrii afiliați și nici nu era menită a înlocui obligația cluburilor de a deține surse financiare necesare pentru desfășurarea competiției (*conform art. 38 din Regulamentul de Organizare a Activității Fotbalistice*). În continuare, partea reclamată arată că suma la care se face referire nu era suficientă pentru acoperirea costurilor participării Clubului Sportiv Fotbal Club Sporting Craiova în competiții, iar petentul cunoștea cerințele protocolului medical anterior înscrierii în competițiile F.R.F. și formulării cererii de afiliere. De asemenea, partea reclamată susține că petentul omite să precizeze (și nici nu depune contractul asumat de acesta) că printre obligațiile sale era și participarea la competiții, precum și returnarea sumelor primite în termen de 5 zile de la data la care nu ar mai participa în competițiile FRF.

42. În ceea ce privește faptele sesizate cu privire la lipsa comunicării hotărârii Comisiei de Disciplină și necitarea Clubului Sportiv Fotbal Club Sporting Craiova pentru a-și prezenta opinia cu privire la dezafilierea sa, partea reclamată susține că nu pot fi considerate fapte de discriminare deoarece orice viciu de procedură are remedii regulamentare sau legale, remedii neutilizate în niciun fel de către petent; dimpotrivă, petentul, așa cum rezultă inclusiv din propriile sale susțineri, a avut cunoștință de deciziile adoptate de Comisia de Disciplină a FRF (publicate fără excepție pe site-ul oficial al F.R.F. la secțiunea Hotărâri - Comisia de Disciplină) și nu a efectuat absolut niciun demers cu privire la posibilitățile de contestare a respectivelor decizii, utilizând acest argument (necitarea, necomunicare, etc) doar ulterior în fața C.N.C.D.; partea reclamată susține că un eventual viciu de procedură nu poate reprezenta discriminare și cu atât mai mult nu poate reprezenta interzicerea accesului la justiție atunci când

reprezentantul structurii sportive sancționate cunoaște că aceasta nu s-a prezentat la meci, aspect care se înscrie în raportul de arbitraj și fapt cu privire la care trebuie să își exprime argumentele până la prima ședință a Comisiei de Disciplină, fără a fi citat conform dispozițiilor art. 111 alin. 3 lit. b din Regulamentul Disciplinar al FRF.

III. Cadrul legal aplicabil. Dreptul național și internațional aplicabil/ jurisprudența

43. Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

- **Ordinul nr.144/2008 privind aprobarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicat în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008:**
- ✓ art. 28: „Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență când în mod vădit constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată.”
- ✓ art. 29: „Excepția de necompetență poate fi ridicată de reclamat sau de membrii Colegiului director și în cursul soluționării petiției, sub condiția prevăzută la art. 30.”
- ✓ art. 30: „(1)Excepția de vădită necompetență se pune în dezbaterea petentului sau a persoanei interesate care sesizează Consiliul, pentru a-și formula punctul de vedere. (2) Colegiul director acordă un termen petentului sau părții interesate pentru a comunica punctul de vedere.”
- ✓ art. 31: „(1)Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență după solicitarea punctului de vedere al petentului sau al părții interesate care a sesizat Consiliul. (2) Necomunicarea punctului de vedere la termenul acordat nu împiedică soluționarea petiției.”
- ✓ art. 32: „Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență prin hotărâre a Colegiului director.”
- ✓ art. 63: „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției”, pronunțându-se cu prioritate asupra excepției.”

O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată:

- ✓ art. 2 alin. (1): „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

Constituția României, revizuită:

- ✓ art. 15 alin. (1) – Universalitatea: „Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.”
- ✓ art. 16: “(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări. (2) Nimeni nu este mai presus de lege. (...)”
- ✓ art. 20 - Tratatelor internaționale privind drepturile omului: „(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte. (2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au

prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.”

- ✓ art. 21 – Accesul liber la justiție: „(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime. (2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept. (3) Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil. (4) Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite.”
- ✓ art.126: “(1) Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege. (2) Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege. (3) Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale.”

IV. Principiile de analiză

44. Potrivit art. 2 alin.1 din O.G.137/2000 republicată, **pentru existența discriminării directe trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:**

- existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile;
- existența unui tratament diferențiat manifestat prin: orice deosebire, excludere, restricție sau preferință;
- existența unui criteriu de discriminare;
- existența unui raport de cauzalitate între criteriul de discriminare și tratamentul diferențiat;
- tratamentul diferențiat trebuie să aibă ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a unui drept recunoscut de lege.

45. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, *„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.”*

46. În practica jurisdicțională a Curții Constituționale s-a statuat în mod constant că principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice nu presupune uniformitate ci, dimpotrivă, soluții diferite pentru situații diferite. Principiul egalității impune, de aceea, un tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite, în caz contrar el presupunând un drept la diferențiere (Decizia nr. 6/1996, publicată în M. Of. nr. 23/1996).

47. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie criteriul interzis de legiuitorul național prin art. 2 alin 1, textul de lege prezentând sub forma unei enumerări cu caracter determinat criteriul de *„rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată”*; caracterul neexhaustiv al enumerării este dat de însăși sintagma „sau orice alt criteriu” alăturată criteriilor exprese, sintagmă care oferă posibilitatea reținerii oricărui alt criteriu nespecificat de lege, dar

care este materializat ca fapt determinant în săvârșirea unei fapte de discriminare. Criteriul, în raport cu elementele constitutive ale discriminării, astfel cum este definit în art. 2 din O.G. nr. 137/2000, trebuie interpretat în sensul existenței sale ipso facto, ca circumstanță concretizată, materializată, constituind însăși cauza actului sau faptului discriminatoriu și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Conform cazuisticii CEDO, criteriile trebuie să reprezinte caracteristici personale pe baza cărora persoane sau grupuri de persoane pot fi deosebite unele de altele (*Kjeldsen, Busk Madsen și Pedersen împotriva Danemarcei*, 7 decembrie 1976, §56). „Art. 14 nu protejează împotriva oricărui tratament diferențiat ci doar împotriva acelor care se bazează pe o caracteristică identificabilă, obiectivă sau personală ori pe «statut», pe baza cărora o persoană sau un grup de persoane se diferențiază între ele” (*Clift împotriva Regatului Unit*, 13 iulie 2010, §55), menționând că noțiunea „orice altă situație” trebuie să se interpreteze cât mai larg posibil (*Clift împotriva Regatului Unit*, 13 iulie 2010, §56-61), cu atât mai larg cu cât dreptul atins este considerat a fi mai important (*Clift împotriva Regatului Unit*, 13 iulie 2010, §62).

48. Discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratament diferențiat) și impun a analiza un criteriu interzis invocat de petent, care constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate.

49. De asemenea, o faptă poate fi considerată faptă de discriminare dacă atinge un drept, oricare dintre cele garantate de tratate internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională.

50. Astfel, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.

51. Victimizarea reprezintă o formă de discriminare, introdusă de legiuitorul român în procesul de transpunere a prevederilor Directivei Consiliului 2000/43/CE privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L180 din 19 iulie 2000, și prevederile Directivei Consiliului 2000/78/CE de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament, în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L303 din 2 decembrie 2000.

52. Astfel se poate considera victimizare:

- existența unei plângeri sau acțiuni în justiție cu privire la încălcarea principiului tratamentului egal și al nediscriminării;
- orice tratament advers venit ca o reacție la demersul victimei.

53. Raportat la prevederile art. 2 alin.7 din O.G. nr.137/2000, republicată, fapta de victimizare se circumstanțiază într-un tratament advers care poate îmbrăca diferite forme. Formularea textului cuprinde sintagma „*tratament advers*” aplicat unei persoane, însă textul art. 2 alin. 7 nu definește expresis verbis tratamentul advers. Sintagma „*orice tratament*” denotă intenția legiuitorului de a cuprinde o arie largă de comportamente, și nu una restrictivă, ceea ce permite reținerea unor calificări diferite în practică, care să varieze de la caz la caz, circumscrise însă caracterului advers sau contrar. În acest sens trebuie luați în considerare mai mulți factori, împreună sau separat: contextul în care s-au produs faptele incriminate, durata „tratamentului” aplicat, efectele și consecințele sale asupra persoanei care le-a suferit etc. Mobilul sau cauza tratamentului advers este determinat de introducerea unei plângeri, sesizări sau acțiuni în justiție. Astfel, actul care determină săvârșirea faptei de victimizare este inițierea unei proceduri administrative sau judiciare, prin introducerea unei plângeri, respectiv prin formularea unei acțiuni în justiție, ceea ce presupune existența unei legături de cauzalitate în lipsa căreia nu se poate reține victimizarea. Inițierea procedurii administrative sau judiciare prin introducerea unei plângeri respectiv a unei acțiuni în justiție este condiționată de invocarea încălcării principiului tratamentului egal și al nediscriminării. Acest element constitutiv al victimizării presupune ca plângerea sau acțiunea în justiție care a determinat tratamentul advers să fi avut ca obiect încălcarea principiului egalității, respectiv al nediscriminării. Lipsa invocării principiului egalității și nediscriminării determină imposibilitatea reținerii faptei de victimizare. Manifestarea comportamentului contrar sau advers împotriva părții inițiatore, care se poate materializa fie într-o singură acțiune ulterioară sau mai multe acțiuni concomitente îndreptate împotriva acestuia, este determinată, în cazul victimizării, de invocarea prealabilă în cadrul procedurilor administrative sau judiciare a încălcării anterioare a principiului egalității și nediscriminării.

54. Potrivit art. 11 din Directiva Consiliului 2000/78/CE de creare a unui cadru general în favoarea tratamentului egal privind ocuparea forței de muncă și condiții de muncă potrivit cărora <<*Statele membre introduc în sistemul lor juridic intern măsurile necesare pentru protecția lucrătorilor împotriva concedierii sau a oricărui alt tratament defavorabil din partea angajatorului aplicat ca reacție la o reclamație formulată la nivel de întreprindere sau la o acțiune în justiție vizând respectarea principiului „egalității”*>>.

V. Aplicarea principiilor la speță. Motivele de fapt și de drept

55. În fapt, Colegiul director constată că este chemat să se pronunțe cu privire la aspecte ce vizează un posibil comportament discriminatoriu din partea unei persoane juridice de drept privat autorizată conform legii să organizeze activitatea fotbalistică din România, comportament individualizat de către petent prin neacordarea unor fonduri și prin necomunicarea unei hotărâri a FRF.

56. Astfel, Colegiul director reține că este sesizat cu privire la existența a trei capete de cerere, după cum urmează:

1. aplicarea unui tratament diferențiat față de ceilalți membrii afiliați (cluburi de fotbal feminin și cluburi de fotbal masculin), prin neacordarea sprijinului financiar oferit pentru atenuarea efectelor sportive și economice provocate de pandemia de COVID-19;

2. imposibilitatea exercitării căilor de atac în privința Deciziei Comisiei de Disciplină și Etică din data de 21.04.2021 prin care s-a solicitat dezafilierea clubului petent;

3. victimizarea președintelui clubului petent prin neacordarea fondurilor pentru atenuarea efectelor sportive și economice provocate de pandemia de COVID 19 ca o răzbunare pentru faptul că președintele clubului, în calitate de președinte la alte structuri sportive, a acționat FRF în instanță.

57. În drept, luând act de plângere precum și de obiectul acesteia astfel cum este formulat, Colegiul director trebuie să aprecieze în ce măsură obiectul sesizării este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, potrivit atribuțiilor și domeniului de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

58. Colegiul director urmează să analizeze dacă, prin tratamentul aplicat petentului, acestuia i s-a încălcat un drept recunoscut de lege, în baza unui criteriu protejat, comparativ cu alte persoane aflate pe poziție de egalitate, analiza diferențierii realizându-se prin compararea a două situații (art. 1 alin. 3 al O.G. nr. 137/2000: „*exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile*”).

59. Cu privire la obiectul petiției, Colegiul director reține susținerile petentului potrivit cărora partea reclamată a tratat diferit clubul petent, atât în comparație cu ceilalți parteneri de concurs (cluburi de fotbal feminin), cât și cu ceilalți membrii afiliați (cluburi de fotbal masculin), refuzând să transmită și petentului fondurile bănești alocate pentru atenuarea efectelor sportive și economice provocate de pandemia de COVID 19.

60. În continuare, Colegiul director reține susținerile părții reclamate, potrivit cărora Comitetul Executiv al F.R.F. a decis să acorde cluburilor afiliate, sub formă de ajutor, fonduri pentru atenuarea efectelor sportive și economice provocate de pandemia de COVID-19, decizia adoptată neprevăzând un anumit termen de plată către membrii afiliați; de asemenea, Colegiul director reține faptul că, prin afiliere, cluburile membre a FRF s-au obligat să participe la competițiile organizate de FRF, ceea ce implică obligația de a deține surse financiare necesare pentru desfășurarea competițiilor, chiar și în contextul pandemiei cauzate de virusul Covid-19. De asemenea, Colegiul director reține susținerile părții reclamate potrivit cărora petentul a avut cunoștință despre decizia de excludere a CS Fotbal Club Sporting Craiova din competițiile organizate de Federația Română de Fotbal, pentru nerespectarea protocolului medical, având posibilitatea să verifice acest aspect prin consultarea deciziilor adoptate de Comisia de Disciplină a FRF, publicate fără excepție pe site-ul oficial al FRF la secțiunea Hotărâri - Comisia de Disciplină.

61. În considerarea faptului că analiza și sancționarea faptelor reclamate de la primele două capete de cerere sunt atributul exclusiv al instanței de judecată, Colegiul

constată că obiectul petiției nu este incident câmpului de aplicare al O.G. nr. 137/2000, republicată.

62. În considerarea incidenței obiectului petiției în câmpul de aplicare al O.G. nr. 137/2000 republicată, Colegiul director reține faptul că jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „*jurisdicție administrativă*”, care presupune o procedură specială și care se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare. Astfel, C.N.C.D., organ administrativ-jurisdicțional, are competența limitată la a constata faptele/actele de discriminare prin emiterea unei hotărâri și, eventual, prin stabilirea unei sancțiuni contravenționale, neavând competența materială de a se pronunța asupra faptelor care depășesc cadrul stabilit de legislația contravențională în general și de către O.G. nr.137/2000 în special.

63. În ceea ce privește primul capăt de cerere, Colegiul director constată neincidența prevederilor O.G. nr. 137/2000 cu privire la neacordarea sumelor pentru atenuarea efectelor sportive și economice provocate de pandemia de COVID-19, având în vedere lipsa unui criteriu care ar fi motivat diferențierea.

64. Astfel, Colegiul director constată faptul că prezumțiile ce se nasc în cauza supusă judecării nu se circumstanțiază în legătură cu un eventual criteriu interzis de art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, republicată (criteriu care trebuie interpretat în sensul existenței sale ipso facto, ca circumstanță concretizată, materializată, constituind însăși cauza actului sau faptului discriminatoriu și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării), ci în legătură cu un aspect supus controlului judecătoresc, ceea ce plasează cazul în afara incidenței discriminării, astfel cum este reglementată de O.G. nr. 137/2000. Este evident că acele comportamente considerate discriminatorii pe baza unui criteriu de diferențiere și care sunt sancționabile contravențional nu pot fi echivalate sau asimilate cu situația prezentată în speța de față, în esență fiind vorba lato sensu despre aplicarea / respectarea unor regulamente sportive, chiar dacă petentul se raportează, în justificarea nemulțumirii sale, la un tratament diferențiat/defavorabil aplicat prin comparație față de cel aplicat unui alt solicitant aflat în situație similară.

65. În ceea ce privește al doilea capăt de cerere, Colegiul director constată neincidența prevederilor O.G. nr. 137/2000 cu privire la necomunicarea unei decizii adoptate de Comisia de Disciplină a FRF pentru un viciu de procedură, instanța de judecată având competența materială de a anula o astfel de decizie. În acest sens, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, în calitate de autoritate administrativ-jurisdicțională, respectând principiul separației puterilor în stat, nu poate avea ingerință în activitatea instanțelor de judecată. Totodată, Colegiul director reține faptul că în speța de față nu este vorba despre îngădirea accesului petentului la justiție, clubul petent fiind îndreptățit să se adreseze instanțelor judecătorești din momentul în care a constatat, prin orice mijloc, lipsa calității de membru afiliat F.R.F., în fața organelor judecătorești urmând a se stabili legalitatea deciziei de deafiliere în conformitate cu legislația incidentă.

66. Raportat la principiile în materia egalității și a non-discriminării, statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Curtea Europeană de Justiție, Curtea Constituțională a României și la obiectul petiției deduse soluționării, Colegiul director ia

act de Decizia nr. 322/2001 a Curții Constituționale, decizie prin care se statuează faptul că în România justiția este în exclusivitate o funcție a statului, care, potrivit art.125 alin.1 din Constituția României, se realizează prin Curtea Supremă de Justiție (Înalta Curte de Casație și Justiție) și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, fiind exclusă posibilitatea desfașurării de activități de jurisdicție de către alte structuri sau persoane ori instituții private. Curtea reține, de asemenea, că activitatea de judecată se înfăptuiește, în numele legii, exclusiv de către membrii acestor instanțe, adică de judecători, întrucât doar cu privire la aceștia se proclamă, prin art.123 alin.2 din Constituția României, că sunt independenți și se supun numai legii. În consecință, este exclusă posibilitatea de a se atribui puterea de judecată și altor persoane decât judecătorilor.

67. Astfel, reținând că instituția Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării este organ administrativ-jurisdicțional și nu instanță judecătorească pentru a putea cenzura aspectele de legalitate sau ilegalitate ale actelor/faptelor părții reclamate (cu atât mai mult cu cât acestea au avut la bază prevederile statutului FRF și a diverselor regulamente, aflate în vigoare la momentul emiterii recomandării/deciziei de dezafiliere), Colegiul director reține că cele reclamate de petent se subscriu circumstanțelor unui litigiu cu privire la care CNCD nu se poate pronunța.

68. Prin urmare, față de cele expuse și în lipsa invocării excepției de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director constată că soluționarea fondului problemei excede sferei de competență a instituției, instituția Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării neputându-se subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspecte ale petiției care decurg din neaplicarea “legii dintre părți” sau a oricăror alte prevederi legale incidente.

69. În ceea ce privește fapta de victimizare imputată în cauză, constând în neacordarea de către FRF a sumelor de bani pentru atenuarea efectelor sportive și economice provocate de pandemia de COVID 19, Colegiul director constată că nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor constitutive ale faptei de victimizare, care s-au circumstanțiat ori au luat naștere ca urmare a plângerilor adresate de petent instanțelor judecătorești, nefiind îndeplinită nici condiția existenței unui tratament advers și nici a legăturii de cauzalitate între tratamentul advers invocat și plângeri prin care se invocă încălcarea principiului tratamentului egal și al nediscriminării.

70. Colegiul director reiterează faptul că în materia nediscriminării sarcina probei este împărțită între petent și reclamat, în sensul că petentului îi revine sarcina să dovedească existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări, iar părții reclamate îi revine sarcina de a demonta prezumția de discriminare, în caz contrar urmând să răspundă pentru săvârșirea faptei de discriminare. Trebuie subliniat faptul că, conform legislației specifice în materie, în sarcina petentului cade obligația de a dovedi săvârșirea unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări, probate la nivel de certitudine.

71. Raportat la materialul probatoriu existent la dosarul cauzei, Colegiul director reține faptul că petentul a susținut că neacordarea sumelor de bani pentru atenuarea efectelor sportive și economice provocate de pandemia de COVID 19 a reprezentat o răzbunare la adresa președintelui clubului (Pălărie Marian) care a sesizat organele

abilitate cu privire la încălcarea legislației în vigoare de către oficiali/salariați din Federația Română de Fotbal, dar și a drepturilor asociațiilor/cluburilor unde acesta a activat (aceste litigii existând și în prezent pe rolul instanțelor de judecată sau în cercetarea organelor de cercetare penală).

72. Ca urmare, Colegiul director reține că petentul nu a dovedit (prin afirmații susținute de înscrișuri) că fapta privind neacordarea sumelor sus-menționate ar fi venit ca reacție la acțiunile în justiție ale președintelui clubului petent cu privire la încălcarea principiului tratamentului egal și al nediscriminării, partea reclamată răsturnând sarcina probei prin afirmația potrivit căreia clubul petent nu participat la competiții, ceea ce reprezintă chiar însăși condiția acordării ajutorului bănesc, acesta reprezentând motivul neacordării fondurilor respective.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin.(2) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,**

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. În ceea ce privește primul capăt de cerere, prevederile O.G. nr. 137/2000, republicată, nu sunt incidente asupra obiectului petiției;
2. În ceea ce privește primul capăt de cerere, prevederile O.G. nr. 137/2000, republicată, nu sunt incidente asupra obiectului petiției;
3. În ceea ce privește al treilea capăt de cerere, fapta nu reprezintă victimizare, conform art. 2 alin. 7 din O.G. nr. 137/2000, republicată;
4. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

V. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BĂNICĂ CLAUDIA CERASELA - Membru

GRAMA HORIA - Membru

JURA CRISTIAN – Membru

MOȚA MARIA – Membru

OLTEANU CĂTĂLINA - Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Redactată și motivată C.O./S.M.D./H.I.

Data redactării: 28.11.2022/31.05.2023

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată și Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

